

LOIT REINTAM

12.11.1929–17. 01.2010

Loit Reintam sündis 12. novembril 1929 Tallinnas kooli- ja kirjamehe ning talupidaja pere esiklapsena. 1949 lõpetas ta Nõmme Gümnaasiumi, 1954 Eesti Põllumajandusülikooli agronoomia erialal. Põllumajandusteaduste kandidaadi kraad anti Loit Reintamile 1960 Kagu-Eesti mullastiku uurimise eest ja bioloogiadoktori kraad 1974 amorfsete muldade geneesi uurimise eest. Professorikutse sai ta 1977 ja 1990 valiti Loit Reintam Eesti Teaduste Akadeemia liikmeks.

Alates 1953. aastast oli Loit Reintam seotud tööga Eesti Maaülikoolis, kus ta seisis ametiredelil laborandi, tehniku, assistendi, vanemõpetaja, dotsendi ja professori kohtadel. Aastatel 1963–1966 oli ta agronoomiateaduskonna dekaan, 1965–1994 mullateaduse ja agrokeemia kateedri juhataja. Alates aastast 1999 oli ta emeriitprofessor.

Loit Reintami teadustöö peamisteks suundadeks oli muldade genees, geograafia, keemia, mineraloogia ja klassifikatsioon; talitused süsteemides taim-muld; mullatekkekategurid ja -tingimused; ökoloogia ja keskkonnaprobleemid; mullateaduse ajalugu. Tema sulest on ilmunud üle 500 publikatsiooni, sealhulgas arvukad populaarteaduslikud ja publitsistlikud artiklid, mis on avardanud lugejate silmaringi loodusväärtuste hindamisel. Loit Reintami loenguid erinevatest mullateaduse harudest, ökoloogiast ja keskkonnakaitsest on kuulanud tuhanded tudengid nii Eesti Maaülikoolis kui ka Tartu Ülikoolis ja Juhtimise Kõrgemas Koolis. Tema käe all on kirjutatud diplomitöid, ta on olnud kandidaadi- ja doktoritööde juhendajaks.

Loit Reintam oli Rahvusvahelise Mullateadlaste Liidu (IUSS), Euroopa Mullakaitse Seltsi (ESSC), Euroopa Mullabüroo Võrgustiku (ESBN) ja Eesti TA Looduskaitse Komisjoni ning paljude teiste erialaliitude või seltside liige. Samuti kuulus ta mitmete ajakirjade toimetuskolleegiumidesse. Lisaks paljudele au- ja tänukirjadele, mälestusmedalitele ja diplomitele autasustati Loit Reintami 1998. aastal Eesti Vabariigi III klassi Valgetähe teenetemärgiga ning 2004 Akadeemia medaliga. Aastal 2007 pälvis ta Eerik Kumari nimelise preemia mulla kui esmatähtsa loodusvara väsimatu propageerimise eest ning Eesti ühe teenekaima ökoloogi ja looduskaitsejана.

Teadus- ja pedagoogitöö kõrval pakkus Loit Reintamile sügavat huvi ka kodu- ja kultuurilugu, arheoloogia ja esiajalugu, botaanika, talutöö ning teater ja kirjandus. Tema hobideks olid ka mälumäng ja ristsõnade lahendamine.

Loit Reintam suri 17. jaanuaril 2010. aastal Tartus ja on maetud Pärnamäe kalmistule Tallinnas.

NIMI	Loit Reintam
TEADUSALA	Mullateadus
UURIMISTÖÖ PEASUUNAD	Muldade genees, geograafia, keemia, mineraloogia ja klassifikatsioon; talitlused süsteemides taim-muld; mullatekketegurid ja -tingimused; ökoloogia ja keskkonnaprobleemid; mullateaduse ajalugu
VALIMISAEG	4. aprill 1990
AKADEEMIA OSAKOND	Bioloogia, geoloogia ja keemia osakond
ELUDAATUMID	12. november 1929 Tallinn – 17. jaanuar 2010 Tartu
PEREKONNASEIS	Abielus
HARIDUS	1949 Nõmme Gümnaasium 1954 Eesti Põllumajandusülikool
TEADUSKRAAD	1960 põllumajandusteaduste kandidaat, Eesti Põllumajandusülikooli juures, teema: <i>“Почвы юго-восточной Эстонии”</i> 1974 bioloogiadoktor, NSVL TA juures, teema: <i>“Автоморфное почвообразование на моренах и двучленных породах Эстонии”</i> 1977 professori kutse
TEENISTUSKÄIK	1953 Tartu rajooni “Uue Elu” kolhoosi agronoom 1953–1954 Eesti Põllumajandusülikooli laborant, tehnik–agrokeemik 1954–1957 samas aspirant 1956–1957 õppeülesannete täitja 1957–1961 assistent 1958–1992 Tartu Ülikooli õppejõud 1961–1963 Eesti Põllumajandusülikooli vanemõpetaja 1963–1965 dotsendi kt ja dotsent 1963–1966 agronoomiateaduskonna dekaan 1965–1969 kateedrijuhataja 1969–1970 vanemteadur 1970–1994 kateedrijuhataja 1977–1999 professor 1986–1992 Juhtimise Kõrgemas Koolis õppejõud 1999–... Eesti Põllumajandusülikooli emeriitprofessor
TUNNUSTUSED	1967 NSVL Rahvamajandusnäituse pronksmedal 1983 V. V. Dokutšajevi mälestusmedal 1987 <i>Vilsandi diplom</i> 1988 K. E. von Baeri mälestusmedal 1989 Eesti NSV teeneline teadlane 1989 <i>Õitsengu</i> kolhoosi Loodushoiu preemia 1989 ATK <i>Kuldne Viljapea</i> 1998 Eesti Vabariigi Valgetähe III klassi teenetemärk 1999 Eesti Põllumajandusülikooli medal 2000 Vene Dokutšajevi Mullaseltsi auliige 2003 Accademia dei Georgofili 250. a. mälestusmedal 2004 Eesti Teaduste Akadeemia medal 2007 Eerik Kumari preemia
TEADUS- ORGANISATSIOONILINE	EESTIS: 1956–... Eesti Looduseuurijate Seltsi liige

ja –ADMINISTRATIIVNE
TEGEVUS

1964–1991 Üleliidulise Mullateadlaste Seltsi Eesti Filiaali esimees
1986–... Eesti Looduskaitse Seltsi liige
1989–... Eesti Teadlaste Liidu liige
1990–1997 Eesti Teadusfondi Nõukogu liige (1993–1997 aseesimees)
1997–2003 Teaduskompetentsi Nõukogu liige
Eesti Rohumaaviljeluse Ühingu liige

MUJAL:

1956–1991 Üleliidulise Mullateadlaste Seltsi (ÜMS) liige
1966–1991 ÜMS Kesknõukogu liige (1971-1977 asepresident)
1978–... Rahvusvahelise Mullateadlaste Liidu (IUSS) liige
1985–1991 Kõrgema Atestatsioonikomisjoni liige mullateaduse alal
1991–... Euroopa Mullakaitse Seltsi (ESSC) liige
1995–... Euroopa Mullabüroo Võrgustiku (ESBN) liige, kontaktisik Eestis
2000–... EUAA kontaktisik Eestis

TEGEVUS TEADUSLIKE
VÄLJAANNETE
TOIMETUSTES

EESTIS:

1961–... *EPA (EPMÜ) toimetised* toimetuskolleegiumi liige
1991–... *Eesti TA Toimetised. Bioloogia. Ökoloogia* toimetuskolleegiumi liige
2004–... *Oil Shale Nõuandva kogu liige*

MUJAL:

1978–1988 *Почвоведение* (Soviet Soil Science) toimetuskolleegiumi liige
2001–... *European Journal of Soil Science* nõuandva kogu liige

JUHENDAMISEL
KAITSTUD VÄITEKIRJAD

DOKTORITÖÖD:

Kitse, E. 1975. Automorfsete muldade hüdrofüüsikalised omadused, nende parandamise võimalusi ja mõju kultuurökosüsteemide produktiivsusele Eesti NSV näiteil. Eesti TA Bioloogiateaduste Nõukogu, Tartu.

Kõlli, R. 1988. Педоэкологический анализ фитопродуктивности, биогеохимических потоков веществ и гумусного состояния в естественных и культурных экосистемах. NSVL TA SO Mullateaduse Instituut, Novosibirsk.

KANDIDAADITÖÖD (ekvivalentsed tänastele PhD):

Vaus, M. 1970. Лесорастительные свойства грунтов карьеров горючих сланцев Эстонской ССР. NSVL V.N. Sukatševi nim. Metsa- ja Puiduinstituut, Krasnojarsk.

Kõlli, R. 1971. Количество, динамика и химический состав фитомассы некоторых лесных и полевых биогеоценозов на почвах буроземного и псевдоподзолистого типов Эстонской ССР. V.V. Dokutšajevi nim. Mullainstituut, Moskva.

Paas, A. 1973. Maaparandust vajavate soostunud muldade režiimidest ja omadustest ning nende kasutamise võimalusi liigniiskuse diagnostikas. Eesti NSV Teaduste Akadeemia Põllumajandusteaduste Nõukogu, Tartu.

Roostalu, H. 1974. Водно-воздушный и температурный режимы почв буроземного и псевдоподзолистого типов Эстонской ССР. Läti Põllumajanduse Akadeemia, Jelgava.

Oja, A. 1975. Микроморфология и минералогический состав почв на желто-серой карбонатной морене. Leningradi Põllumajanduse Instituut. Leningrad-Puškin.

Pogorelova, T. 1989. Особенности начального почво-образования на

карбонатной красно-бурой морене. Harkovi Põllumajanduse Instituut, Harkov.

MAGISTRITÖÖD: 71

PUBLIKATSIOONID

TEADUSARTIKLID: üldarv 261

HOBID

Kodu-ja kultuurilugu; arheoloogia ja esiajalugu; botaanika ja taim-muld süsteemid; talutöö ja tegevus looduses; mälumäng ja ristsõnad; teater ja kirjandus.